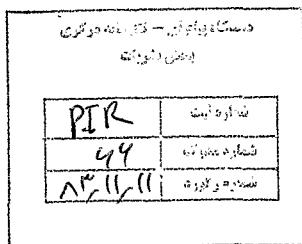

١٠٥٣٠٢

دانشگاه پیام نور

دانشکده

علوم انسانی

گروه

ادبیات فارسی

پایان نامه

عناصر حماسی در اشعار مهدی اخوان ثالث

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در

رشته ادبیات فارسی

مؤلف

اسلام اسلامی

استاد راهنما

دکتر حسین نجف دری

استاد مشاور

دکتر محمود عابدی

ماه و سال انتشار

شهریور ۱۳۸۳

۱۳۸۷/۱۲/۱۳

۱۹۸۳۰۳

تصویب نامه

پایان نامه تحت عنوان :

عناصر حماسی در اشعار مهدی اخوان ثالث که توسط آقای
اسلام اسلامی تهیه و به هیات داوران ارائه گردیده
است مورد تایید می باشد.

تاریخ دفاع : ۱۸/۶/۸۴ نمره : ۱۹
درجه ارزشیابی: عالی لورز

اعضای هیات داوران :

نام و نام خانوادگی هیات داوران مرتبه علمی امضا

آقای دکتر نجف دری استاد راهنمای

استاد دیار

آقای دکتر عابدی استاد مشاور

استاد دیار

خانم دکتر محمدی بدر استاد داور

استاد دیار

خانم دکتر کوپا نماینده گروه

استاد دیار

این پایان نامه را تقدیم می کنم به دو گوهر گران بهای زندگیم - پدرم و مادرم - که راه های همواره خواندن را برایم هموار نموده اند .

و پیشکش به همسرم که در لحظه لحظه‌ی زندگیم ، به ویژه در کتابت این پایان نامه مرافقی موافق و مشفقی مشوق بوده است.

امید که این پایان نامه شادمانی این عزیزان را به همراه داشته باشد.

پیشگفتار

این پایان نامه دارای مقدمه ، سه فصل و نتیجه می باشد . در مقدمه کلیت موضوع فهرست وار مورد بررسی قرار گرفت و در فصل نخست به موضوعاتی چون تعریف حماسه و عناصر حماسی پرداخته و به سبب نزدیکی حماسه با مقوله های دیگر مانند اسطوره و تراژدی و افسانه ، ضمن مقایسه حماسه با این مقوله ها پاره ای از شباهت ها و تفاوت های آن هارا به کتابت در آورده ایم . پس از آن از منشاء و تاریخچه حماسه سخن راندیم . در فصل دوم رساله برای دست یابی به نحوه ی گرایش اخوان به حماسه به تفحص در زندگی ، احوال و آثار اخوان پرداخته و پس از آن از ویژگی های شعر اخوان . حماسه گرایی در شعر اخوان . نزدیکی اخوان و فردوسی ، دشمنان ایران از دیدگاه اخوان ، بررسی محتوای مجموعه ها و ... سخن به میان آورده ایم و در فصل سوم تمام عناصری را که به نوعی - اصلی (عناصری که در نوع ادبی حماسی به کار می رود و مخصوص این نوع ادبی است) یا فرعی (عناصری که در تمام انواع ادبی کار برد دارد ولی بسامد کاربرد آن در نوع حماسی بیشتر است) - با حماسه مربوط می گردد از دفترهای شعر اخوان استخراج نموده و به ترتیب حروف الفبایی تقسیم نمودیم . پس از توضیح مختصه از آن عنصر ، با استناد به مأخذ و منابع معتبر ، به بررسی آن عنصر در شعر اخوان پرداختیم . و در ادامه با توجه به معیارهای زیر برای هر کدام از عناصر از مجموعه های اخوان شاهد مثال آورده ایم :

- ۱ - بیشتر به موضوع حماسی نزدیک باشد .
- ۲ - دارای معنی مستقل و رسا باشد .
- ۳ - زیبا باشد .

پس از آن نشانی تمام مواردی که هر یک از عناصر به کار رفته بود به نگارش در آمد . در فصل چهارم نتایجی که از نوشتن این پایان نامه عاید حقیر شد به کتابت درآمده و در خاتمه عمدۀ ترین منابع و مأخذی که در این پایان نامه از آن ها استفاده شده بود به صورت الفبایی نوشته شد .

جای دارد از همه استادانی که اوقات ارزشمند خود را صرف تعلیم و تربیت بنده نموده اند، استادانی که برعصفهای من به خواری ننگریستند و چراغ دانش فرا راه نهادند تا در ظلمت جهالت محبوس نمانم.
تشکر و قدر دانی نمایم.

از آقای دکتر حسین نجف دری که بیش از دانش وسیع از منش و کنش اخلاقی و انسانی او درس ها گرفتم و از جانب دکتر محمود عابدی که با نکته سنجی های خود گره های دشوار و پیچیده‌ی این رساله را برایم آسان نمود و از استادانی چون خانم دکتر کوپا، مدیر محترم گروه ادبیات فارسی دانشگاه، دکتر ترکی، دکتر امام زاده، دکتر کامل احمد نژاد و دیگر عزیزانی که به آن‌ها مديونم کمال تقدیر و تشکر را دارم.

صفحه	فهرست مطالب
۱	فهرست اختصارات
۲	مقدمه
	فصل اول
۴	۱ - معنی لغوی و اصطلاحی حماسه
۴	۲ - معنی اصطلاحی حماسه
۵	۳ - عناصر حماسی و ویژگی های آن
۶	۴ - حماسه و افسانه
۶	۵ - حماسه و اسطوره
۷	۶ - حماسه و تراژدی
۸	۷ - تاریخچه حماسه گرایی در ایران
	الف) دوره‌ی ظهور و پیدایش
	ب) دوره‌ی تدوین و تکامل
۹	۸ - آثار حماسی پیش از اسلام
۹	۹ - آثار حماسی پس از اسلام
	الف) آثار حماسی ملی
	ب) آثار حماسی دینی
	ج) آثار حماسی تاریخی
۱۱	فصل دوم
۱۲	۱ - زندگی، احوال و آثار مهدی اخوان ثالث
۱۴	۲ - جایگاه اخوان در ادب معاصر
۱۵	۳ - ویژگی های شعر اخوان
۱۰	۴ - ویژگی های زبانی شعر اخوان
	الف) کاربردهای واژگانی
	ب) کاربردهای دستوری
۱۸	۵ - حماسه گرایی در شعر اخوان
۲۰	۶ - دوره های شعر اخوان
۲۰	الف) دوره قبل از شکست
۲۱	ب) دوره بعد از شکست
۲۳	۷ - نگاهی به محتوای مجموعه ها
۲۳	الف) ارغون

هشت

- ۲۴ ب) زمستان
- ۲۵ ج) آخر شاهنامه
- ۲۶ د) از این اوستا
- ۲۷ ه) در حیاط کوچک پاییز در زندان
- ۲۷ و) زندگی می گوید ، اما بازباید زیست ۰۰۰
- ۲۸ ه) دوزخ اما سرد
- ۲۸ ی) ترا ای کهن بوم و بر دوست دارم
- ۲۸ ۸ - دشمنان ایران از دیدگاه اخوان
- ۳۰ ۹ - اخوان و فردوسی
- ۳۱ ۱۰ - ساخت و موقعیت عمومی و فردی حماسه در شعر اخوان
- الف) نبرد میان نیکی و بدی یا اهورا واهرمن
- ب) تقدس گذشته
- ج) وظیفه معین انسان در حماسه
- ۳۳ ۱۱ - نوع شعر اخوان
- ۳۳ ۱۲ - پیوند آئین گذاران و اخوان
- ۳۵ فصل سوم
- ۳۷_۱۰۶ ۱ - بخش عناصر حماسی اصلی
- ۱۰۷_۱۱۹ ۲ - بخش عناصر حماسی فرعی
- ۱۲۰_۱۲۵ استنتاج
- ۱۲۶_۱۲۸ فهرست منابع و مأخذ

چکیده رساله

این پایان نامه بر آن است تا با شیوه ای روشنمند، مستند و تحقیقی نشان دهد که عناصر حماسی در شعر مهدی اخوان ثالث تا چه میزان به کار رفته و چه عواملی در به کارگیری اخوان از این عناصر مؤثر بوده است. در این نوشتار با تقسیم بنده موضوعی در سه فصل و نتیجه مورد بررسی قرار گرفته است. در فصل اول این پایان نامه ضمن تعریف های معتبر از حماسه و عناصر حماسی، از آنجا که حماسه در پاره ای موارد با موضوعات دیگر می آمیزد، نخست به مقایسه حماسه با مقولات مشابه مانند افسانه، اسطوره، تراژدی پرداخته شد، همچنین در این فصل از موضوعاتی چون تاریخچه و آثار حماسی و... سخن به میان آمد. در فصل دوم، بر دست یابی به ردپاهای آغازین گراییش اخوان به حماسه و حماسه آفرینان، به تحقیق درزندگی، احوال و آثار او، ویژگی های شعری و زبانی و... پرداخته و از موضوعاتی دیگر که به نوعی با حماسه گرایی اخوان مربوط می شد سخن به میان آمد. در فصل سوم، که مهم ترین فصل و هدف اصلی پایان نامه است، ابتدا عناصر حماسی به کار رفته در شعر اخوان را، در دو بخش اصلی و فرعی، به صورت الفبایی نوشت و با توجه به مأخذ و منابع معتبر شرح مختصری از آن عنصر به نگارش درآمد و در ادامه از معنی و منظور اخوان از این عناصر سخن به میان آمد. پس از آن شواهدی را که در مجموعه های اخوان به کار رفته است، با ذکر صفحه و سطر، نوشته شده است. در فصل چهارم ستاوردهایی که در ضمن تحقیق عاید نگارنده شد به رشته تحریر در آمد و در خاتمه منابع و مأخذ مورد استفاده به صورت الفبایی ثبت شد.

فهرست اختصاران

- ۱ - آخر : آخر شاهنامه
- ۲ - اوستا : از این اوستا
- ۳ - باید زیست : زندگی می گوید اما باز باید زیست ، باید زیست . . .
- ۴ - پاییز: در حیاط کوچک پاییز در زندان
- ۵ - دوزخ : دوزخ اما سرد
- ۶ - سه : سه کتاب
- ۷ - کهن بوم ویر : ترا ای کهن بوم و بر دوست دارم

مقدمه

نگاهی عیار سنجانه در فرهنگ و تمدن ایران نمودار این حقیقت است که حماسه در این مرز پر گهر سابقه‌ای دراز دامن و گسترده دارد. این مرده ریگ با ارزش پیشینان از دیر باز توجه همگان را به سوی خویش فراخوانده است. در تاریخ ادبی سرزمینمان گذشته از ادبیات کلاسیک، در ادبیات معاصر ایران نیز، شاعرانی را می‌توان یافت که کاربردهای حماسی در اشعار شان از بسامد بالایی برخوردار است. تحلیل ژرف بینانه کارشناسان و پژوهندگان مؤید این است که حماسه گرایی در اشعار این شاعران جلوه‌ی نوینی به ادبیات ما بخشیده است. اخوان از پیشگامان و پیشوایان حماسه پرداز معاصر است. وی، که از معترضین سرایندگان شعر نو می‌باشد، با دست یابی به شکل تازه‌ای از حماسه به قول دکتر شفیعی کدکنی «کشوری مستقل را تأسیس کرد» [ناگه غروب کدامیں ستاره، ص ۹۲] کشوری با مرزهای مشخص و حکومتی قوی و اهدافی مقدس. توجه به اساطیر ملی و حماسی از پایه‌های اصلی اندیشه اوست. او در جهت تبیین اهداف سیاسی و اجتماعی خود به روزگار پر فروغ کهن که پرتو آن، قلب‌های بسیاری از دردمدان را به سمت غروری حسرت وار سوق می‌دهد، پناه می‌آورد و با روایت قصه‌های برباد رفته خود را دلنشاد می‌سازد. اخوان معنویتی را در گذشته می‌بیند، که در حال به تباہی کشیده شده است. وی ناچار احیای میراث کهن را سر لوحه اهدافش قرار می‌دهد.

در این رساله مهم ترین هدف ما این بود که روشن کنیم حماسه چیست؟ و عناصر حماسی چه چیزهایی را شامل می‌شود؟ و این عناصر در شعر اخوان به چه معنی به کار می‌روند؟ آیا اخوان مقلد صرف است یا این که به مقتضای حال و مقام حرفی تازه دارد؟

در این اثر سعی شده است تا با کنکاش در آثار اخوان زمان و علل گرایش او به الگوهای ملی، حماسی و اساطیری — آرکی تایپ یا کهن الگوبی — را دریابیم. می‌خواهیم دریابیم اخوانی که در کتاب ارغونون خود با نگاهی فردی و عاشقانه زبانی ستی را، که گاه بُوی تند کهنه‌نگی مشام ذوق را می‌آزاد، می‌آزماید چگونه به سبک نیمایی، با بهره مندی وسیع از عناصر ملی و حماسی، روی می‌آورد؟ و چگونه خود را به نقطه عطفی در شعر نو می‌رساند؟

در پایان نگارنده، با همه بهره مندی از نوشته‌های بزرگانی که هرازگاهی مطالب آن هارا نیز درج کرد و زمان زیادی را که در این راه خرج نمود باید جمله مونتی (نویسنده و حکیم فرانسوی) را که زبان حال او است نقل کند: «من در اینجا فقط دسته گلی دست چین ساخته ام و تنها چیزی را که خود آوردم، بندی است که آن هارا به هم بسته است.» با امید به این که این پایان نامه بتواند گره‌ای را از کار جویندگان ادبیات، به ویژه ادب معاصر، بگشاید کلام را با شعری از مولانا به پایان می‌بریم:

دستگیر و جرم مارا در گذار	ای خدای پاک و بی انباز و یار
مصلحی توای تو سلطان سخن	گر خطا گفتیم اصلاحش توکن
گرچه جوی خون بودنیلش کنی	کیمیا داری که تبدیلش کنی
اینچنین اکسیرها زاسرار توست	اینچنین میناگری ها کار توست

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

فصل اول

به نام خداوند جان و خرد کزین برتر اندیشه بر نگذرد

در فصل نخست این پایان نامه ، سعی داریم تا با نگاهی ژرف و بنیادین در حماسه ملی ایران ساختار ، درونمایه ، شکل گیری و خاستگاه حماسه و آن چه حماسه پردازان کهن به آن پرداختند را بیابیم . امید که این کنکاش نوین - با همه کوششی که برای آن شده است - گره های کاوشگران و علاقه مندان ادبیات حماسی را بگشاید .

معنی لغوی حماسه

فرهنگ بزرگ سخن ، درباره واژه‌ی حماسه این گونه می‌نویسد : «۱- کاری افتخار آفرین که از سر شجاعت و بسی باکی یا مهارت و ورزیدگی انجام شده باشد . ۲- سخنی که در بیان افتخارات و از سر نازش گفته می‌شود ؛ رجز ۳ - داشتن توانایی جسمی و روحی برای رویارویی با خطر ؛ دلیری ، شجاعت ، بی باکی ». [دکتر حسن آنسوری ، ۱۳۸۱ ، ذیل واژه‌ی حماسه]

فرهنگ های دیگر نیز واژه‌ی حماسه را به گونه‌های « دلیری ، شجاعت و دلاوری معنی کرده اند ». [لغت نامه‌ی دهخدا ، ۱۳۷۲ ، ذیل واژه‌ی حماسه]

معنی اصطلاحی حماسه

حماسه یکی از انواع مهم ادبی است این نوع شعرمهیج ، ویژه‌ی دارندگان تمدن و فرهنگ بزرگ کهن است ، اقوامی که سالیان سال با هم زیستند و پیروزی و شکست ها را تجربه نمودند ، آنانی که رشادت های مردان و سلحشوران ملت‌شان را دیدند و به خاطر سپردند و توانستند احوال پیشینیان را برای متأخرین ترسیم کنند .

حماسه نقطه درخشنانی از دوره های تاریخی است که پژواک سرود آن ملتی را جان نو می‌بخشد . این مرده ریگ پیشینیان نشانگر فرهنگ بالای آن قوم و برهانی قاطع بر عظمت و شکوه و جلالت آن قوم است ، مردمی که با تمام رنج و سختی های زندگی‌شان ، دژمنشی و آزکامی را دشمن داشتند و از فرمانبرداری خود کامگان سرباز زدند . تعريف های گوناگونی از حماسه شده است که ذیلاً به برخی از آن ها اشاره می‌شود :

« حماسه یک شعر بلند روایی است ، درباره رفتار و کردار پهلوانان ، رویداد های قهرمانی و افتخارآمیز در حیات باستانی یک ملت ». [محمد مختاری ، ۱۳۷۹ ، ص ۲۷]

« روایت بلندی است - اغلب منظوم - با سبکی فحیم و زمینه‌ای قهرمانی و صبغه‌ی قومی و ملی که حوادثی خارق العاده در آن جریان دارد ». [غلامحسین مصاحب ، ۱۳۵۱ ، ذیل واژه‌ی حماسه]

« حماسه شجاعت ، دلاوری ، در ادبیات نوعی از شعر است در وصف پهلوانان ، و داستان هایی از نبردها و دلاوری ها و افتخارات قومی و نژادی که به نظم در آورده باشد ، مانند شاهنامه‌ی فردوسی ، شعر حماسی ، شعری که در وصف دلیران و جنگ ها و دلاوری های آنان باشد ». [حسن عیید ، ۱۳۷۴ ، ذیل واژه‌ی حماسه]

« نوعی اشعار وصفی که مبنی بر توصیف اعمال پهلوانی و مردانگی و افتخارات و بزرگی های قومی یا فردی باشد به نحوی که شامل مظاهر مختلف زندگی آنان گردد ». [دکتر ذبیح الله صفا ، ۱۳۵۲ ، ص ۱۳]

همچنین در دانشنامه فارسی این گونه نوشته شده است : « یکی از انواع ادبی است و آن داستان هایی است غالباً به شعر (شعر یا منظومه حماسی) در وصف پهلوانی ها و جنگ ها و مردانگی ها و افتخارات قومی و ملی و نژادی ». [دکتر حسن آنوشه ، ۱۳۷۵ ، ذیل واژه‌ی حماسه]

با توجه به تعاریف ارائه شده مشاهده می شود که پژوهندگان در تعریف حماسه بیشتر به جنبه منظوم آن توجه داشتند، این در حالی است که حماسه و روایات ملی قبل از نوع ادبی خود وجود داشته است - در این باره به بحث درباره منشاء حماسه در ایران رجوع شود - و باستگی تمام و کمال حماسه به فرهنگ مردم، قبل از پیدایش اوزان عروضی بوده است. حماسه در دوره‌ی آغازین خویش به گونه‌ی شفاهی و نقل روایات رایج بوده است، پس از آن به صورت مثور نوشته شد. می‌دانیم که فردوسی، شاعر بزرگ حماسه سرای ایران، برای سرایش شاهنامه، شاهنامه مشور ابو منصوری را اساس کار خود قرار می‌دهد. پس حماسه بعدی وسیع تر از شعر حماسی دارد. در مجموع برای تعریف مقوله‌ی ابهام انگیز حماسه باید فرهنگ، تمدن، و تاریخ ملتی را دانست زیرا اساس و بنایه حماسه در آن نهفته است.

عناصر حماسی و ویژگی‌های آن

نخستین نگاه به عنوان این نوشتار این سوال را در ذهن ایجاد می‌کند که عنصر چیست و عناصر حماسی کدامند؟ و با کمی دقت سوالاتی، نظری نقش عناصر حماسی در روایات ملی چیست؟ آیا این عناصر هستند که آفریننده روایات حماسی اند؟ یا این که مردم این عناصر را خلق نمودند تا این که به آمال و آرزوهای دست نیافته خودشان برسند؟ نیز، در ذهن خواننده ایجاد می‌شود.

فرهنگ‌ها درباره واژه‌ی عنصر معانی چون بیخ، بن، اصل، بنیاد، اصلی که اجسام دارای طبایع مختلف از آن مشکل می‌گردد و... ذکر نموده اند. فرهنگ دهخدا در ذیل کلمه‌ی عنصر می‌نویسد: عنصر به معنی شخص، فرد و وجود به کار می‌رود. فلانی عنصر خطرناکی است، و نیز جمع آن عناصر به همین معنی به کار می‌رود، فلانی از عناصر ملی است. با توجه به توضیحات فوق عنصر حماسی را می‌توان به گونه‌ی های ذیل معنی نمود: واژه‌ای که به شکلی به حماسه مربوط باشد و یا موجودی که در حماسه نقش آفرین باشد، و یا به عبارتی دیگر عنصر حماسی: یعنی مقوله‌ی حماسی، خواه این عنصر حیوان باشد خواه انسان و خواه ... بنابراین عناصر حماسی که در این پایان نامه به آن پرداختیم همان مقولات حماسی است. مقولاتی که در روایات ملی و حماسی نقش آفرین باشند.

عناصر حماسی دارای ویژگی‌هایی است که برخی از آن‌ها را می‌توان این گونه برشمرد:

۱- این عناصر مدت‌ها پس از حضور در حماسه ملی شناخته شدند. مثلاً عناصری که فردوسی و دقیقی از آن‌ها نام می‌برند مربوط به قرن‌های بسیار کهن، که حتی قسمت‌هایی از آن به دوره‌های قبل از اوستا می‌رسد، می‌باشد. بنابر گفته دکتر صفا: «همیشه منظمه‌های پهلوانی دیری پس از وقوع پهلوانی‌ها و حوادث پهلوانی و تکوین ملیت و مدنیت یک قوم به وجود می‌گراید». [دکتر ذبیح الله صفا، ۱۳۵۲، ص ۸]

۲- اغلب عناصر حماسی دارای قدرتی فوق بشری و یا موجوداتی غیر عادی و طبیعی اند و کارهایشان در شمار خرق عادت است. البته این عناصر روزی صاحب حقیقتی خارجی بودند اما از آن جا که به شدت با اساطیر و افسانه‌های ملی درآمیخته اند وجود خارجی آن‌ها غیرحقیقی گردید اما در عین حال صورت حقیقی داشته اند.

۳- کار عناصر - به ویژه پهلوانان - تنها جنگ و جدال و خون‌ریزی نیست بلکه در عین حال نشان دادن مردانگی و آزادی است. مردمان با عقاید و آرمانی ارجمند برای تشکیل ملیت و مدنیت خود تلاش می‌کردند و پهلوانان این دوره نقش مهمی در به ثمر رساندن این آرزو و آمال داشتند. انتی که در شمار عناصر حماسی قرار می‌گیرند با حیوانات معمولی تفاوتی فاحش دارند مثلاً رخش - اسب رستم - دارای هوشی نزدیک به انسان است و در بسیاری از جنگ‌ها به یاری رستم می‌شتابد.

۴- اغلب این عناصر در زمان و مکان خاصی حضور ندارند زیرا اگر این عناصر در مکان و زمان خاصی حضور داشتند گیرایی آن ها از بین می رفت مثلاً در بیشتر داستان های شاهنامه اشاره ای مبهم به مکان گردیده و از نظر زمان نیز محدود به زمان خاصی نیست.

حمسه و افسانه

در گستره‌ی کاوش های حمسه شناسی پرسش هایی چون آیا داستان های حمسی ایران واقعی است؟ آیا روایات حمسی نمودی از اعتقادات و باور های مقدس گذشته مردم است؟ آیا شکست ها و ناکامی های گذشته آن ها را به سمت داستان پردازی سوق نداده است؟ آیا این داستان ها که غالباً پیروزی ایرانیان را در پی داشت برای گذراندن اوقات و انبساط خاطر نبوده است؟ و سوالاتی از این دست چهره می نمایاند.

افسانه، روایی غیر واقعی است که غالباً برای مسرت خاطر و پر کردن اوقات فراغت ساخته می گردد. تئودور نالدکه درباره‌ی حمسه ملی ایران می گوید: «در تألیفاتی که به زبان عربی نوشته شده است و نیز شاهنامه فردوسی چند نفر از پهلوانان کهن دارای اسمایی هستند که شاهزادگان اشکانی نیز همان نام ها را داشته اند ابتدا گودرز و پسرش گیو و اصل آن ویو ذکر می گردد که مشابه با گترزس ویدررش می باشد. مارکوارت به این دو نفر میلاد (پدر گرگین) را اضافه می کرده و با هوش سرشار خود کشف کرده است که میلاد تبدیل و تغییر با قاعده‌ی مهرداد است.» [تئودور نالدکه، ۱۳۲۷، ص ۲۴] اسمایی نام بده شده و بسیاری دیگر از پهلوانان که مهم ترین عناصر حمسی ایران هستند طبق قرائنا و شواهد وجودی خارجی و واقعی داشتند. برای داستان های پهلوانی ایران مهم تراز همه عنصر تازه وارد دیگری است که مفع هذا بنابر تمام قرائنا به کلی افسانه‌ای می باشد. و آن رستم بزرگ ترین پهلوان شاهنامه است. [تئودور نالدکه، ۱۳۲۷، ص ۲۸] آن‌گهی رستم که از مهم ترین عناصر حمسی است با افسانه‌ها در آمیخت. تولد، پرورش، انتساب مادرش رودابه به ضحاک، که شخصیتی اهریمنی دارد، و پرورش پدرش به وسیله سیمرغ - که او نیز به قول تئودور نالدکه اهریمنی است - و... درک واقعی بودن این مرد را سخت کرده است روی هم رفته اگر روایات حمسی از پالایه بررسی هوشمندانه بگذرند، واقعیت روایات و عناصر حمسی پیش از پیش اثبات خواهد شد.

ممکن است عواملی چون گذشت زمان و تخریب روایات به وسیله برخی خنیاگران دوره گرد و نقالان سبب غیر واقعی شدن این روایات شده باشد اما به طور جزم می توان گفت روایات حمسی ایران ابداعی و ابتکاری نیست بلکه اکثر آن ها دارای مبادی تاریخی است و در بن مایه و شالوده، حقیقی است و انکار آن نابخداه و فرهنگ ستیزانه خواهد بود. محقق بزرگ، دکتر صفا، در این باره می نویسد: «برخی ضمن تحقیق داستان های ایران آن چه را که در شاهنامه در باب پیشدادیان و کیانیان می یابیم از مقوله خرافات می شمارند به عقیده من این حکم نتیجه‌ی عدم استقصا و تحقیق است و هیچ داستان ملی و عام که از آغاز مورد قبول همگان شود و از روزگاران بسیار قدیم آثاری از آنان بیاییم ممکن نیست اختراع باشد.» [دکتر ذبیح الله صفا، ۱۳۵۲، ص ۳۱۴]

حمسه و اسطوره

در راستای دستیابی به پیوند اسطوره و حمسه لازم است تعریفی از اسطوره را ارائه دهیم. اسطوره شناسان برای دست یابی به این تعریف کاوش هایی گستردۀ و بنیادی نموده اند اما هر یک با وجود کوشش های بسیار نتوانستند درباره این مقوله پر ابهام تعریفی جامع و فراگیر به دست دهند. از میان تعریفات ارائه شده تعریف زیر را که به نظر می رسد جامع تر و در بر گیرنده تر از دیگر تعاریف باشد می آوریم: «استوره عبارت است از روایت یا جلوه ای نمادین در باره ایزدان،

فرشتگان، موجودات فوق طبیعی و به طور کلی جهان شناختی که یک قوم به منظور تفسیر خود از هستی به کار می بندند؛ اسطوره سرگذشتی راست و مقدس است که در زمانی ازلی رخ داده است و به گونه نمادین، تخیلی و وهم انگیز می گوید که چگونه پدید آمده، هستی دارد، یا از میان خواهد رفت، و در نهایت، اسطوره به شیوه ای تمثیلی کاوشگر هستی است.» [ابوالقاسم اسماعیل پور، ۱۳۷۸، صص ۱۳-۱۴]

درباره پیوند و درهم تبیینی اسطوره و حماسه ناقدان ادبی و اسطوره شناسان پژوهش های گسترده نموده و نظرات مفید و دقیقی داده اند از آن جمله این که: «استوره به مامی پروردۀ می ماند که حماسه را می زاید و آن را در دامان خویش می پرورد و می بالاند. حماسه راستین و بنیادین جز از دل اسطوره بر نمی تواند آمد از این روی، حماسه، تنها در فرهنگ و ادب مردمانی پدید می آید که دارای تاریخی کهن و اسطوره ای دیرینه اند. در شکاف و استخراج حماسه از بطن اسطوره، روایات اساطیری هیأت مینوی خود را از دست داده و در پیکر زمینی و انسانی... در می آید. حماسه سرشت و ساختاری این جهانی دارد. اما اسطوره در جوهر و بنیاد خویش مینوی و آن جهانی است، حماسه چونان زاده ای اسطوره ای باز گشته است دیگر باره به گیتی با حماسه کما بیش ارزش ها و بنیادهای اسطورهای دیگر بار از پایگاه بربین خویش فرو می افتد و از مینو به گیتی باز می آیند جدایی حماسه و اسطوره در سرشت و گوهر آن نیست، تنها در این است که حماسه، پیش از دیگر بنیادها و مایه های اسطوره بخت آن را یافته است که راه به قلمرو جاودانه هنر بکشد، و جامنه ای از شعر در بر کنند و در سایه ادب و افسون های آن جاودانه شود.» [میر جلال الدین کزازی، ۱۳۷۲، صص ۴۳-۱۸۶، ۱۸۷]

[۱۸۲]

حماسه و تراژدی

ارسطو در فن شعر در باب شباهت ها و تفاوت های حماسه و تراژدی بحث هایی دارد، مثلاً می نویسد: «اما حماسه شناسی مشابهتی که با تراژدی دارد، فقط در این است که آن نیز یک نوع تقليد و محاکات است به وسیله وزن، از احوال و اطوار مردان بزرگ و جدی، لیکن تفاوت آن با تراژدی از این بابت است که در حماسه شیوه بیان حماسه نقل و روایت است - نه فعل و عمل - همچنین از حیث طول مدت نیز بین این دو تفاوت است - تراژدی کوتاه است - در صورتی که حماسه از حیث زمان محدود نیست.» [نقل از سیروس شمیسا، ۱۳۷۹، ص ۱۴۰] همچنین ارسطو اجزاء ششگانه ای برای تراژدی قائل است که عبارت است از: « سخن، وزن، داستان، آهنگ، منظره، نمایش، و عناصر تشکیل دهنده حماسه را سخن، وزن و داستان می داند.» [سیروس شمیسا، ص ۱۴۰] در تراژدی واقعه ای دهشتتاک پیش می آید که آن روایت را به غمنامه ای بدل می سازد به عنوان مثال حادثه مرگ سهراب به وسیله پدرش این داستان را غمنامه ای پر آب چشم ساخته است.

حماسه نبرد میان نیکی و بدی است که با چیرگی نیکی خاتمه می یابد اما این اصل در تراژدی صادق نیست. در تراژدی کوشش و چاره اندیشی برای رهایی از رویداد های غیر متظره ی تقدیر است اما حلقه های زنجیر در چنگال سر نوشت راه های جولان را مسدود نموده و انسان محکوم به پذیرش آن کرده است. در حالی که در حماسه، شخص در پی رهایی از تقدیر نیست، با اهریمن و بدی مبارزه می کند و فائق می آید. در تراژدی دلهره ای خواننده را وارد صحنه می کند اما در حماسه این شکل دلهره ها وجود ندارد، شاید به آن سبب باشد که پایان حماسه قابل پیش بینی است، حماسه سرگذشت پیشینیان را روایت می کند و انسان را به آن سمت می کشاند اما در تراژدی روایات پیشین نمودی امروزی می یابد به این گونه که خواننده نیز وارد صحنه می گردد.

تاریخچه حمامه گرابی در ایران

تاریخ حمامه ملی ایران را به اعتباری می توان به دو دسته تقسیم نمود . در این نوشتار سعی می کنیم هر کدام از آن ها را جداگانه مورد بررسی قرار دهیم.

الف) دوره ظهور و پیدایش

کنکاش در پیدا نمودن خاستگاه حمامه که حتی کوچک ترین اثری از آن بر تخته سنگی از جبال باقی نمانده است کاری بسیار دشوار است هر چند که کوشش پژوهشگران برای ردیابی این خاستگاه بسیاری از این پیچیدگی ها را مرتفع نموده است . قوم هندی ایرانی پس از هجرت از شمال آسیا - سیری - به سوی جنوب به دو گروه تقسیم شدند بخشی به طرف هند و بخشی دیگر به سوی ایران آمدند . آن چه که این ادعا را ثابت می کند نزدیکی زبان ودا با اوستا است . مهاجران با بومیانی که در این مناطق ساکن بودند به مبارزه پرداختند و در این ناحیه سکنی گزیدند . نبرد نیروهای قوم آریایی با بومیان که به عقیدشان اهربیمنان و دیوان بودند بخشی از حمامه ملی ما را تشکیل می دهند .

آریاییان پس از استقرار در این مناطق با گروه دیگر به نام سکاها به مبارزه پرداختند و حمامه ها آفریدند . با هجوم سکاها ، که همسایگان شمالی بودند ، پیکار وستیزه های دشوار و درازدامنی در گرفت و جنگاوری ورشادت ایرانیان سبب به وجود آمدن بخشی دیگر از حمامه ملی ایران گردید .

تحقیق درباره ای رد پاهای به جای مانده از دوره کهن نشان می دهد که گروهی دیگر از آریاییان مهاجر که آسیای میانی را ترک کردند به سوی ایرانیان آمدند تا آن جا که «تورانیان از چادر نشینان آریایی ماوراء جیحون و سیحون بودند که در جستجوی منزلگاهی جدید به ایران می تاختند . هجوم های پیاپی ایشان در قرون متواتی ، و دفاع ایرانیان از سرزمین خود در برابر آن ها ، سبب به وجود آمدن داستان هایی شد که بعداً تکامل یافته بود . و جنگ های تورانیان به سرکردگی افراصیاب نمونه ای از آن داستان ها می باشد . شاید این آریاییان مهاجم و ساکن جیحون و سیحون و یا قسمی از آنان همان سک sak بودند .» [دکتر ذبیح الله صفا، ۱۳۵۲، ص ۲۵]

روی هم رفته نبرد ها و پیکارهایی از این دست بن مایه و شالوده حمامه ملی ایران را تشکیل می دهد و آغازین دوره حمامه همان روزگار - روزگار ورود آریاییان به ایران - می باشد .

ب) دوره تدوین و تکامل

از زمان پیدایش تا نگارش داستان ها و روایات حمامی زمان بسیار زیادی سپری شد . هم گام با جنگ ها وستیزها روایات حمامی نیز شکل می گرفت ، خنیاگران دوره گرد و گوسان ها - رویان داستان های حمامی بودند . این روایات را به این سو و آن سو می بردند و این امر عامل گسترش داستان هادر اقصا نقاط ایران می گردید و همچنین این روایات سینه به سینه از نسلی به نسل دیگر انتقال می یافت . بی شک منش و کنش پهلوانان در پیکار ها که پشتوانه و بن مایه این داستان ها بودند در پردازش روایات به وسیله مردم دست خوش دگرگونی ها می گردید این امر موبدان را وادر به جستجو در میان مردم کرد تا با ژرف کاوی داستان ها و روایات ملی را بر روی کاغذ بیاورند و آن را از خطراتی چون تحریف و یا نابودی حفظ کنند . روایات و احادیثی که سینه به سینه نقل می شد اگر چه برعکس از آن ها - مانند قصه کیومرث ، گاو و ... - مبتنی بر اوهام و خیالات گذشتگان بود اما یقیناً برخی دیگر مبتنی بر اصل تاریخی بوده است ولی به علت کثرت روایات و نقل سینه به سینه از حقیقت تاریخی خود منحرف شده و به صورت داستان و قصه در آمده است . بنابر آثار به جای مانده قدیمی ترین کتابی که در آن از روایات حمامی سخن به میان آمده است کتاب اوستا است . با این که مقدار زیادی از این

کتاب به علت حمله اسکندر و علل دیگر از بین رفته است باز هم در بردارد و بسیاری از روایات ملی ایران است . پس از اوستا کتاب دیگری که به روایات ملی پرداخته است کتاب یادگار زریران است «در حدود سال ۵۰۰ یا کمی دیرتر ممکن است که کتاب کوچک پهلوی - یادگار زریران - در شرح احوال زریر پهلوان نوشته شده و این قدیمی ترین داستان پهلوانی اصیل است که به زبان ایرانی برای ما باقی مانده است ». [تئودور نالدک، ۱۳۲۷ ص ۲۰] اما مهم ترین اثر تاریخی عهد ساسانی خدای نامه است . « خدای نامه - شاهنامه پهلوی - کتابی بود در تاریخ وسیر ملوک ایران از کیومرث تا شاهان ساسانی که در آن قصص و روایات و داستان های ملی و مذهبی و تاریخی راجع به اغلب پادشاهان ساسانی ، گرد آمده بود ». [تئودور نالدک، ۱۳۲۷ ص ۵۶] روی هم رفته می توان گفت که نشأت و ظهر حمامه ملی ایران از زمانی بسیار کهن - دوره هایی که آریاییان به ایران آمدند- است ، کم کم شکل تکامل یافته ای گرفت تا اینکه در زمان ظهور زرتشت و پیدایش اوستا به صورت کتاب در آمد .

آثار حمامی پیش از اسلام

همان طور که گفته شده است که نخستین روایات حمامی در کتاب اوستا آمده است . این کتاب در پنج باب ، به نام های ۱ - وندیداد (ویدیداد) ۲ - یستناها ۳ - یشت های ۴ - خرده اوستا ۵ - ویسپرد تقسیم شده است . یشت ها از لحاظ روایت حمامی و ملی مهم ترین باب اوستا به شمار می رود در دوره پهلوی نیز کتاب های چون یادگار زریران و کار نامه اردشیر بابکان - که مأخذ فصل بزرگی از شاهنامه ابو منصوری و مأخذ مهم شاهنامه فردوسی بوده است - به کتابت در آمد ، البته کتاب هایی که در حوزه دین بود نیز به نقل روایات ملی پرداختند کتاب هایی نظیر ارداویرافنامه ، مینوی خرد ، دینکرد ، بندهشن .

پس از این کتاب ها می توان از خدای نامه به عنوان مهم ترین اثرنفل داستان ها و روایات ملی نام برد .

آثار حمامی پس از اسلام

پس از اسلام مردم ایران به دو دسته تقسیم شدند . دسته ای بر دین آبا و اجداد خود ، زردهشتی ، باقی ماندند و دسته ای دیگر به زور شمشیر یا ایمان ، به اسلام گرویدند و گروهی که بر دین آبا و اجداد خویش باقی ماندند تحفیر هایی که اعراب برآنها روا داشتند را نمی توانستند تاب بیاورند و این امر آن ها را به بیان مفاحیر گذشته کشاند . در این راستا نهضت شعوبیه در جهت بیان مفاحیر و بیدار نمودن حسن میهن پرستی ایرانیان و تحقیر تازیان فعالیت های چشم گیری انجام می دادند ، نهضت شعوبیه در ابتدا در میان ایرانیان که بعضاً موالي و بندۀ اعراب بودند رواج داشت پس از مدتی - به ویژه در عهد عباسان - به سبب نفوذ و راه یافتن در دستگاه حکومتی رونقی ویژه یافت این نیز دیری نپایید و ترکان بر ایران مسلط شدند . اعراب ایران را به تصرف خود در آوردند اما نتوانستند در دل ها نفوذ کنند در حالی که ترکان آن گونه نفوذ کردند که حمامه های ملی ما مبدل به حمامه دینی و مذهبی و احیاناً تاریخ و شرح احوال حکمرانان گردید و ایرانیانی که به آیین آبا و اجداد خود انتخار می کردند پدرانشان را مجوس و ناپاک خواندند و تمام زحمات شعوبیه ، بر مکیان ، که در دربار هارون الرشید بودند ، و آل سهل بی شر گشت .

حمامه پردازی در ایران را به اعتباری می توان به گونه های زیر تقسیم بندی نمود :

الف) آثار حمامی ملی

ب) آثار حمامی دینی

ج) آثار حمامی تاریخی

الف) آثار حماسی ملی

۱) شاهنامه مسعود مروزی ،

نخستین کسی که داستان های حماسی ایران را به نظم کشید مسعود مروزی بود که کتاب ایشان در دست نیست .

۲) دقیقی طوسی ، شاعر دیگری است که به سروden اشعار حماسی پرداخت اما مرگ نا بهنگام مانع سرایش بیش از هزار بیت از شاهنامه اش گردید .

۳) فردوسی ، بعد از دقیقی، فردوسی خالق بزرگ ترین منظومه حماسی ملی ایران است و اثر او، یعنی شاهنامه ، در شمار زیباترین آثار حماسی دنیا است .

۴) گرشاسب نامه اسدی طوسی ، دومین اثر بزرگ حماسی بعد از شاهنامه است که در قرن پنجم به وسیله ابو نصر علی بن اسدی طوسی سروده شده است .

ب) آثار حماسی دینی

۱) خاوران نامه ، اثر مولانا محمد بن حسام الدین مشهور به ابن حسام ، این کتاب در شرح احوال زندگی علی ابن ایطالب(ع) است .

۲) صاحقران نامه ، دیگر منظومه دینی از شاعری گمنام است در این کتاب روایت هایی از سیدالشهدا حمزه بن عبدالملک آمده است .

۳) حمله حیدری ، یکی از مهم ترین منظومه حماسی دینی حمله حیدری است این کتاب در باره زندگی محمد بن عبدالله(ص) و علی بن ایطالب(ع) است ناظم این کتاب میرزا محمد رفیع خان باذل پسر میرزا محمد است اما با مرگ باذل و ناتمام ماندن این کتاب میرزا ابوطالب صفتدرسکی معروف به ابو طالب اصفهانی این کتاب را تمام کرد .

۴) اردبیهشت نامه ، منظومه از سروش اصفهانی این کتاب در شرح احوال حضرت رسول اکرم و ائمه اثنی عشر می باشد .

ج) آثار حماسی تاریخی

۱) اسکندر نامه ، اسکندر نامه را نمی توان اثربن صرفًا تاریخی دانست چرا که با افسانه ها و خرافات بسیاری آمیخته گردید . نخستین شاعر اسکندر نامه نظامی گنجوی است ، اما پس از وی شاعران دیگری چون امیر خسرو دهلوی و عبدالرحمن جامی نیز به سرایش اسکندر نامه پرداختند .

۲ - ظفر نامه ، مهم ترین حماسه تاریخی پس از بخش تاریخی شاهنامه فردوسی است که توسط حمدالله مستوفی سروده شده است .

۳) شهنشاه نامه ای تبریزی ، که تاریخی از دوره ای مغول است که توسط احمد تبریزی سروده شده است .^(۱)

فصل دوم